

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, Sive Institutiones & Praxes Tum Vitæ, tum Officii Pastoralis

Musart, Charles

Monachii, 1654

III. Superstitiosis, & magicis artibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41616

320 *Institutionum Pastoralium*
ad vagas libidines se prostituunt; ut
vt vni seruiant nomine pro ancillâ,
pro concubinâ: inquire igitur dis-
genter, an eiusmodi lupæ tuum cul-
le infestent: si attendas, facilè depre-
hendes ex corporis habitu, ex impu-
dentiâ, ex digitis Iuuenum, qui mon-
strant, *hæc est*: vestes supra modum
opulentæ, & varii tum coloris, tum
artis, frons effrons, oculi gyrouagi,
genæ fucatae, cervix, & pectus inte-
cta, manus inquietæ, incessus aut fra-
cti, aut præcipitati, halitus oris ob-
scœnitates eructat: has lupos arce
procul à grege: modum scient Epi-
scopus & Magistratus, censoriæ le-
ges expellent.

NVM: III.

Artes Superstitiosæ & Magica.

IN hoc pestilens malum naturæ no-
stræ corruptela, damnanda curiosi-
tas, & amor insanus conseruandæ aut
sanitatis, aut propriarum rerum spontè
propen-

propensos, præcipites agit. Sunt verò non pauci, qui eas artes non modò in pagis, sed etiam in vrbibus, neque tantùm clàm, sed etiam palàm profitentur: plures etiam sunt, qui didicerint, & edoceant. In hac superstitionum hominum colluie sæpe deprehensi custodes ouium; qui vt lupos, aut morbos à pecore, vel hominibus arceant, vanis obseruationibus, herbis nonnunquam, aut Magicis rebus vtantur.

• Eòdem ferè pertinent fabri quidam ferrarii, qui equis curandis superstitiones ritus, & verba nonnulla sacra vsurpant: attendendum autem maximè aniculis, quæ schedulas, herbas, malas preces, morbis auertendis, aut pellendis, curandis vulneribus, ad partus felicitandos, ad euentus prosperos venditant, & verò emuntur. Iactantur etiam chartulæ aliorum, vt vocant, nominum Dei, vocibus Hebraicis, cruculis impressis, nonnunquam Bullis Summorum Pontificum,

O s

&

& indulgentiis ementitis : quibus adde philtrea amatoria, maleficia Sagarum, Carmina Magorum, sortilegia, diuinationes. His pestibus deprehendendis, & extirpandis, vt res summi est momenti, ita acre studium, & grauem operam impendes, non tantum priuatim; sed etiam in id incumbes publicis concionibus, datâ, captâue occasione, in quibus populo ostendes primò grauitatem huius flagitii; crimen enim est læsæ Diuinæ Maiestatis in primo gradu, quippe rebellio, & defectio à Deo ad ipsius capitalem inimicum, & iuratum humanæ salutis hostem: secundò patefacies dæmonis nequitiam, fraudes, atque imposturas, qui cum sit pater mendacii, sæpe fallit, & illudit; vt experientia docuit in multis, qui cum spem suam in Magicis artibus posuissent, miserri-
mè reperti sunt periisse cum suis schedis, & maleficiis; quod dæmon vnicè spectat & expectat: quòd si ali-
quando

qua
Deo
anin
lium
ui &
infa
cùm
diab
Mal
sine
uere
N
natu
pos
rem
Ima
cere
quib
qui
m

quando speratus effectus sequitur, Deo in poenam permittente, interim animæ pernicies creatur pro animalium, corporum, aut externorum leui & breui commodo, quæ maxima est insania. Rectius Vir quidam sapiens, cum ad morbum lethalem pellendum diabolica ei remedia proponerentur; Malo, inquiebat, cum DEO mori sine tali medico, quàm sine DEO vivere medico diabolo.

Neque verò desunt artes medicæ, & naturales, quæ sine culpâ adhiberi possint; aut varia Christianæ pietatis remedia, reliquiæ Sanctorum, sacræ Imagines, Aqua benedicta, Agnus cereus, preces ab Ecclesiâ probatæ: quibus, quando ita visum fuerit DEO, qui solus vitæ & necis Dominus est, morbi depelli, & incolumitas corporibus, & rebus nostris impetrari possit.

—(†)—

N 6

NVM: